

Podsumowanie wyników ewaluacji:

Nauczyciele zapoznają uczniów z przedmiotowym systemem oceniania, a zdecydowana większość uczniów deklaruje, że zna jego założenia.

Ocenianie uczniów w szkołach odbywa się systematycznie.

Zainteresowanie rodziców bieżącymi ocenami uczniów nie jest zadowalające, zarówno w ocenie uczniów, jak i pedagogów. Znaczenie może mieć oddalenie Ośrodka od domów rodzinnych większości uczniów i wynikający z tego brak codziennego kontaktu pomiędzy uczniami, a rodzicami.

W ocenie wszystkich badanych grup rolę motywującą pełni głównie dobra ocena; jednak są uczniowie, których nie motywuje żadna ocena (18%).

Według pedagogów dla uczniów najważniejsza jest sama ocena, w dużo mniejszym stopniu uczniowie cenią informacje o popełnionych błędach i o tym co zrobili dobrze. Natomiast uczniowie zaznaczyli, że w równym stopniu interesuje ich ocena jako taka oraz wiedza, o tym co robią dobrze i możliwość poznania błędów.

Nauczycieli są przekonani, że wystawiane oceny pomagają uczniom się uczyć, 18% uczniów i 25% wychowawców grup uważa, że nie.

Najważniejsze dla nauczycieli w ocenianiu jest zaangażowanie ucznia i włożony przez niego wysiłek w przygotowanie się do lekcji, poznanie stanu wiedzy wychowanków oraz motywowanie uczniów do dalszej pracy.

Wychowawcy grup (75 %) wykorzystują ocenianie szkolne w swojej pracy wychowawczej, głównie do motywowania uczniów do nauki.

Ok.1/3 pedagogów uznaje, że słaba ocena może mieć pozytywny wpływ na motywację uczniów do nauki, ale kolejna 1/3 dostrzega ich zniechęcenie, a ponad 50 % twierdzi, że uczniowie pozostają obojętni na niepowodzenia dydaktyczne. Opinie uczniów są odmienne: słabą ocenę chciałoby poprawić 2/3 uczniów, 22 % czuje zniechęcenie, a tylko 5% deklaruje obojętność.

Jako najistotniejsze przyczyny zniechęcające do nauki wychowankowie wymieniają: brak zrozumienia materiału, jego za szeroki zakres, konieczność poświęcenia na naukę dużej ilości czasu oraz „niesprawiedliwe oceny”. 1/3 uczniów nie zależy na ocenach, dlatego się nie uczą. Za najbardziej istotne przyczyny niechęci do nauki zarówno nauczyciele, jak i wychowawcy wymieniają: brak przekonania o potrzebie nauki (konkretnych korzyści życiowych), niechęć do poświęcania czasu na uczenie się, brak zrozumienia materiału i jego obszerność oraz brak umiejętności samodzielnego uczenia się. Dla wszystkich ankietowanych w niewielkim stopniu ma znaczenie wstyd z bycia „kujonem”, antypatia w stosunku do nauczycielem, czy słabe wyniki pomimo wysiłku.

Uczniowie uznali za najbardziej motywujące do nauki: dobre oceny i ciekawe tematy (ponad połowa uczniów), sympatia do nauczyciela, dobra atmosfera na lekcjach (ok. 1/3 uczniów). Rodzice motywują do osiągnięć 1/3 uczniów. Tylko 1/4 uczniów

motywują nagrody i wyróżnienia. Natomiast zdaniem pedagogów najbardziej motywujące do nauki są: nagrody i wyróżnienia, dobre oceny, systematyczna kontrola, dobra atmosfera na lekcjach. Motywująca rola rodziców widoczna jest dla pedagogów w niewielkim stopniu. Najmniejsze znaczenia dla zachęcania do nauki nauczyciele i wychowawcy przypisują słabym oceną i obawie przed nauczycielem.

Nauczyciele i wychowawcy są zgodni co do tego, że większość uczniów poświęca za mało czasu na naukę popołudniową. Około 1/3 uczniów nie uczy się codziennie, 2/3 uczy się około godziny lub mniej.

Rekomendacje.

- szersze uwzględnianie w procesie motywowania uczniów do nauki wymienionych przez nich czynników mobilizujących (dobre oceny, ciekawe tematy, sympatia do nauczyciela, dobra atmosfera na lekcjach)
- ograniczenie wpływu czynników zniechęcających do nauki (brak zrozumienia materiału, jego za szeroki zakres, konieczność poświęcenia na naukę dużej ilości czasu oraz „niesprawiedliwe oceny”)
- wypracowanie sposobu systematycznego informowania rodziców o ocenach oraz aktywizowania ich w sferze motywowania uczniów do nauki
- intensyfikacja działań ukierunkowanych na mobilizowanie wychowanków do nauki popołudniowej i zwiększenie czasu jaki na nią poświęcają